בס"ד

יום ב', ו' באלול תשנ"ז (8 בספטמבר)

" עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם "

אבא קובנר, 1978

ולעוד את תורש אלול:

"מכה איש ומת מות יומת. ואשר לא צדה, והאלקים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה." [שמות כא', 13]

— רגשי תיבות אלול, שחורש כה הוא במנוס ומקלט לחוטאים החוזרים בתשובה. וכן, שצריך לשוב אפילו על עבירות שנעשו בשוגג.

כיון ש אלול הוא האחרון בחודש השנה לפני הוש השנה, שהוא יום הדין לכל באי עולם, לפיכך הוא נקבע לתשובה, ובו מרבים באמירת סליחות ותחנונים לפני הקב"ה.
והימים הראלה הם ימי רצון מימות קדם. שכשחטאו ישראל במעשה העגל, ונשתברו הלוחות, עלה משה אל ההר והתפלל לפני הקב"ה לבקש רחמים וסליחה לעם ישראל ונתרצה עד הקב"ה ואמר לו: "פסול לך שני לוחות אבנים כראשונים". ועלה משה אל ההר בראש חודש אלול ושהה שם סה ימים עד יום ה-סו בתשרי, שהוא יום הכיפורים. וביום זה, הוריד משה את הלוחות השניות מן ההר - לוחות שניתן הקב"ה לבני ישראל ברצון ובשמחה. ונקבעו סה ימים אלה לימי רצון לצדקה, לתשובה ולכפרה על חטא.

ואף-על-פי שהתשובה טובה ומקובלת בכל עת - ימי אלול מוכנים ומסוגלים יותר לקבלת התשובה. לפי שבימים אלה מתעוררים הרחמים למעלה, והיד פשוטה לקבל שבים.

מיום שני של ראש חודש אלול ועד הושענא-רבא ועד בכלל, אומרים בכל יום אחרי תפילת שחרית וערבית (או מנחה, לפי מנהג עדות המזרח) מזמור כ"ז בתהלים: "לדוד ה' אורי וישעי..."

יום נעים!